

- 4) Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος επιλέξει σύστημα επιβολής τέλους λόγω ιδιωτικής αντιγραφής, είναι σύμφωνη προς την έννοια της δίκαιης αποζημίωσης η επιβολή του τέλους αυτού αδιακρίτως σε επιχειρήσεις και επαγγελματίες που αγοράζουν τα μηχανήματα και τους υλικούς φορείς ψηφιακής αναπαραγωγής για σκοπούς σαφώς ξένους προς την ιδιωτική αντιγραφή;
- 5) Θα μπορούσε το σύστημα επιβολής τέλους λόγω ιδιωτικής αντιγραφής σε όλα αδιακρίτως τα μηχανήματα, τις συσκευές και το υλικό ψηφιακής αναπαραγωγής, που επέλεξε η Ισπανία, να είναι αντίθετο προς την οδηγία 2001/29/EK, στο μέτρο που δεν υφίσταται επαρκής σύνδεσμος μεταξύ της δίκαιης αποζημίωσης και του περιορισμού του δικαιώματος ιδιωτικής αντιγραφής που τη δικαιολογεί, καθώς το τέλος αυτό επιβάλλεται σε μεγάλο βαθμό σε περιπτώσεις στις οποίες δεν συντρέχει ο περιορισμός δικαιωμάτων που δικαιολογεί την οικονομική αποζημίωση;

(¹) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Helsingin käräjäoikeus (Φινλανδία) στις 4 Νοεμβρίου 2008 Sanna Maria Parviainen κατά Finnair Oyj

(Υπόθεση C-471/08)

(2009/C 19/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Helsingin käräjäoikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sanna Maria Parviainen

Εναγομένη: Finnair Oyj

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας για την προστασία των εγκύων εργαζομένων (¹) υπό την έννοια ότι εργαζόμενη που μετατίθεται, λόγω της εγκυμοσύνης της, σε άλλη χαμηλότερα αμειβόμενη θέση εργασίας πρέπει να λαμβάνει, βάσει της διατάξεως αυτής, τις ίδιες αποδοχές με αυτές που λάμβανε κατά μέσον όρο προ της μεταθέσεώς της, ασκεί δε συναφώς επιρροή

το τι είδους επιδόματα και για ποιους λόγους λάμβανε τα επιδόματα αυτά η εργαζόμενη επιπλέον του βασικού μηνιαίου μισθού της;

(¹) Οδηγία 92/85/EOK του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχόνων και γαλουχουσών εργαζομένων (ΕΕ L 348, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Νοεμβρίου 2008 η Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 10 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-59/05, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-476/08 P)

(2009/C 19/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Π. Κατσιμάνη, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής (ΓΔ Γεωργίας) με την οποία δεν επελέγη η προσφορά της προσφεύγουσας και ανατέθηκε η εκτέλεση της συμβάσεως στον επιλεγέντα ανάδοχο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή των δικαστικών και άλλων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας διαδικασίας, ακόμα και αν απορριφθεί η υπό κρίση αίτηση αναρέσεως, καθώς και των εξόδων της υπό κρίση αναρέσεως, σε περίπτωση που αυτή γίνει δεκτή.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναρέσεως κατά της απόφασης T-59/05 του Πρωτοδικείου, η αναιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

Καταρχάς, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το Πρωτοδικείο παρέβη διαδικαστικό τύπο, καθόσον δεν αναγνώρισε ότι υπάρχει σαφής ανακολουθία μεταξύ των κριτηρίων αναθέσεως που παρατίθενται στο τμήμα 5.2 της εκθέσεως της επιτροπής αξιολογήσεως (EnCo Report) και εκείνων που προβλέπει το τμήμα 5.4 της ίδιας εκθέσεως και καθόσον ερμήνευσε εσφαλμένα τους σχετικούς με το βάρος αποδείξεως συναφείς δικονομικούς κανόνες. Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο δεν παρέδωσε αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη του εκ μέρους του χαρακτηρισμού μιας σαφούς ανακολουθίας ως «τυπογραφικού λάθους», ενώ τέτοια αποδεικτικά στοιχεία ουδόλως μπορούν να συναχθούν από το περιεχόμενο της εκθέσεως αξιολογήσεως.

Επιπλέον, με την απόφαση του Πρωτοδικείου δεν συνάγονται οι συνέπειες της εκ μέρους της Επιτροπής παράβασης του καθήκοντος επιμελείας και της παραβίασης της αρχής της χρηστής διοίκησης. Στο μέτρο που το Πρωτοδικείο, μολοντί επισήμανε ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά παράβαση του δικαίου, δεν προέβη για τον λόγο αυτό στην ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, παρέλειψε αναμφισβήτητα να εφαρμόσει τις συναφείς διατάξεις.

Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο δεν εφάρμοσε επίσης τις διατάξεις σχετικά με το καθήκον αιτιολογήσεως που υπέχει η αναθέτουσα αρχή, πράγμα που θα είχε ως συνέπεια την εκ μέρους του Πρωτοδικείου ακύρωση της αποφάσεως περί επιλογής αναδόχου· με το έγγραφο της 10ης Δεκεμβρίου 2004, διαβιβάστηκαν στην αναιρεσείουσα μόνο βαθμολογίες και ορισμένα γενικά σχόλια. Συναφώς, το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των ενώπιόν του προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων και, ως εκ τούτου, η απόφασή του πρέπει να αναιρεθεί.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) στις 6 Νοεμβρίου 2008 — Buzzi Unicem SpA κ.λπ. κατά Ministero dello Sviluppo Economico κ.λπ.

(Υπόθεση C-478/08)

(2009/C 19/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Buzzi Unicem SpA κ.λπ.

Καθών: Ministero dello Sviluppo Economico κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», η οποία θεσπίζεται με το άρθρο 174, παράγραφος 2, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι υποχρεώσεις επείγουσας λήψεως μέτρων ασφαλείας, εξυγιάνσεως και περιβαλλοντικής αποκαταστάσεως μολυσμένης τοποθεσίας

(ή/και το συναφές κόστος) μπορούν να επιβληθούν, έστω και μόνο κατ' εξαίρεση, σε πρόσωπο το οποίο δεν εμπλέκεται στην εκπομπή στο περιβάλλον των ουσιών που προκάλεσαν την οικολογική υποβάθμιση της τοποθεσίας; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, προσκρούει στην εν λόγω αρχή εθνική ρύθμιση ή/και εφαρμογή από τη διοίκηση η οποία επιβάλλει υποχρεώσεις επείγουσας λήψεως μέτρων ασφαλείας, εξυγιάνσεως και περιβαλλοντικής αποκαταστάσεως μολυσμένης τοποθεσίας (ή/και το συναφές κόστος) σε πρόσωπο το οποίο δεν εμπλέκεται στην εκπομπή στο περιβάλλον των ουσιών που προκάλεσαν την οικολογική υποβάθμιση της τοποθεσίας, χωρίς να χρειάζεται να διαπιστωθεί προηγουμένως η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας για τη θεμελίωση της ευθύνης, αποκλειστικά και μόνο λόγω του ότι το πρόσωπο ασκεί δραστηριότητα ή έχει εμπράγματα ή/και επιχειρηματικά δικαιώματα στη μολυσμένη περιοχή, κατά παράβαση ή χωρίς εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας;

2) Προσκρούει στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» εθνική ρύθμιση, και συγκεκριμένα το άρθρο 2050 του Αστικού Κώδικα, η οποία επιτρέπει στη διοίκηση, στην περίπτωση κατά την οποία στη μολυσμένη τοποθεσία δραστηριοποιείται πλειάδα βιομηχανικών επιχειρήσεων, να τους επιβάλει τις επιβαρύνσεις που συνεπάγεται η εξυγίανση της τοποθεσίας, χωρίς να διαπιστώσει προηγουμένως και να εξατομικεύσει τις αντίστοιχες ευθύνες τους όσον αφορά τη ρύπανση, απλώς και μόνο λόγω της ιδιότητάς τους ως κυρίων των μέσων παραγωγής και συνεπώς ως αντικειμενικώς υπευθύνων για τη βλάβη που προκαλούν τα μέσα παραγωγής στο περιβάλλον; Με άλλα λόγια, μπορούν τα πρόσωπα αυτά να υποχρεωθούν να αποκαταστήσουν την εκτεταμένη μόλυνση που διαπιστώνεται στον περιβάλλοντα χώρο, ακόμα και χωρίς ουσιαστική συμβολή τους στην επέλευση της μόλυνσεως ή κατά ποσοστό δυσανάλογο με την τυχόν συμβολή τους;

3) Προσκρούει στην κοινοτική οδηγία σχετικά με την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (οδηγία 2004/35/EK⁽¹⁾, της 21ης Απριλίου 2004, και ιδίως άρθρο 7 και παράρτημα II) εθνική ρύθμιση που επιτρέπει στη διοίκηση να επιβάλλει ως «εύλογες επιλογές αποκατάστασης» της περιβαλλοντικής ζημίας παρεμβάσεις στον περιβάλλοντα χώρο (εν προκειμένω, τη «φυσική απομόνωση» του υδροφορέα καθόλο το μήκος του αιγιαλού) διαφορετικές και μεταγενέστερες σε σχέση με τις επιλεγείσες μετά την ολοκλήρωση σχετικής έρευνας κατόπιν ακροάσεως των ενδιαφερομένων, οι οποίες έχουν ήδη εγκριθεί, υλοποιηθεί και βρίσκονται στο στάδιο της εκτελέσεως, χωρίς να αξιολογεί τις συνθήκες που επικρατούν στη συγκεκριμένη τοποθεσία, το κόστος υλοποίησεως σε σχέση με τα οφέλη που μπορούν ευλόγως να αναμένονται, τις λιγότερο ή περισσότερο πιθανές έμμεσες ζημίες και ανεπιθύμητες επιπτώσεις επί της δημόσιας υγείας και ασφάλειας και τον χρόνο που απαιτείται για την υλοποίηση;

4) Προσκρούει, ενόψει της ιδιομορφίας της τοποθεσίας εθνικού ενδιαφέροντος Priolo, στην κοινοτική οδηγία σχετικά με την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (οδηγία 2004/35/EK, της 21ης Απριλίου 2004, και ιδίως άρθρο 7 και παράρτημα II) εθνική ρύθμιση που επιτρέπει στη διοίκηση να επιβάλλει αυτεπαγγέλτως τις συναφείς απαιτήσεις ως προϋπόθεση για την έγκριση της σύννομης χρήσεως περιοχών τις οποίες δεν αφορά αμέσως η εξυγίανση, καθόσον έχουν εξυγιανθεί ή δεν έχουν καν μολυνθεί, οι οποίες βρίσκονται εντός των ορίων της τοποθεσίας εθνικού ενδιαφέροντος Priolo;

⁽¹⁾ EE L 143, σ. 56.